

ROMÂNIA

MINISTERUL MEDIULUI ȘI GOSPODĂRIII APELOR

ORDIN

Nr. _____ din _____

pentru aprobarea Metodologiei privind elaborarea Planului Național de Alocare

În temeiul art. 10 alin (3) din Hotărârea Guvernului nr.780/2006 privind stabilirea schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 554/27.06.2006, Partea I, și al art. art. 5 alin. (8) din Hotărârea Guvernului nr. 408/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului și Gospodăririi Apelor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului și gospodăririi apelor emite următorul

ORDIN

Art. 1. – Se aprobă metodologia privind elaborarea Planului Național de Alocare, prezentată în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. – Metodologia se aplică pentru elaborarea Planului Național de Alocare pentru anul 2007 și pentru perioada 2008 - 2012.

Art. 3. – Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

MINISTRU,

Sulfina BARBU

Metodologia privind elaborarea Planului Național de Alocare

Capitolul I Introducere

Art. 1. – Planul Național de Alocare reprezintă documentul prin care autoritatea publică centrală pentru protecția mediului stabilește numărul total de certificate de emisii de gaze cu efect de seră, denumite în continuare „certificate”, alocate la nivel național, precum și la nivelul fiecărei instalații care intră sub incidența prevederilor HG nr. 780/2006 privind stabilirea schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră.

Art. 2. – Planul Național de Alocare prezintă elemente de fundamentare privind modul în care sunt respectate criteriile prevăzute în anexa nr.3 a HG nr. 780/2006 privind stabilirea schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră.

Art. 3. – La elaborarea Planurilor Naționale de Alocare se ține seama de prevederile celui de-al doilea Ghid al Comisiei Europene privind realizarea Planurilor Naționale de Alocare pentru perioada 2008 - 2012. (COM (2005)703).¹

Art. 4. – (1) Planurile Naționale de Alocare pentru ambele perioade, respectiv pentru anul 2007 și pentru perioada 2008 - 2012, se prezintă într-un singur document, denumit în continuare „Planul Național de Alocare”.

(2) Certificatele se referă numai la emisiile de dioxid de carbon, potrivit anexei nr.1 a HG nr. 780/2006 privind stabilirea schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră.

¹ Disponibil pe website www.eu-ets.ro

CAPITOLUL II

Principii generale

Art. 5. – (1) La nivel național, numărul total de certificate de gaze cu efect de seră se stabilește pe baza proiecțiilor de dioxid de carbon, realizate de „sus în jos” în cadrul scenariului fără măsuri și/sau acțiuni suplimentare de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră.

(2) Proiecțiile de dioxid de carbon, realizate de „sus în jos” au la bază următoarele documente oficiale: cel mai recent Inventar Național al emisiilor de gaze cu efect de seră elaborat sub coordonarea Ministerului Mediului și Gospodăririi Apelor, evoluția produsului intern brut elaborată de Comisia Națională de Prognoză și strategiile sectoriale elaborate în cadrul Ministerului Economiei și Comerțului.

Art. 6. – (1) Proiecțiile emisiilor de gaze cu efect de seră realizate de „sus în jos” se determină pe baza ratelor de creștere sectoriale, ratei de creștere a produsului intern brut, ratei intensității carbonului, ținând seama de politicile și măsurile de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră.

(2) Din proiecțiile realizate conform alin. (1) se determină proiecțiile emisiilor de gaze cu efect de seră generate de sectoarele care nu intră sub incidența schemei de comercializare a certificatelor, ținând seama de potențialul de reducere a emisiilor în aceste sectoare.

(3) Se determină proiecțiile emisiilor de dioxid de carbon generate de sectoarele de activitate care intră sub incidența prevederilor HG nr. 780/2006 privind stabilirea schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, luând în considerare creșterea eficienței energetice și reducerea emisiei specifice de dioxid de carbon, la nivel de sector și de instalație.

Art. 7. – Numărul total de certificate ce urmează a fi stabilit la nivel național trebuie să nu depășească plafonul indicativ al Comisiei Europene.

Art. 8. – Formula pentru determinarea plafonului indicativ este²:

$$a) P.I._{2007} = E_{ET\ 2003} (1+r_{PIB})^4 (1+r_{IC})^4 ,$$

pentru perioada 1 ianuarie 2007 - 31 decembrie 2007

$$b) P.I._{2008-2012} = E_{ET\ 2003} (1+r_{PIB})^7 (1+r_{IC})^7 ,$$

pentru perioada 1 ianuarie 2008 - 31 decembrie 2012 unde

P.I. = plafonul indicativ;

E_{ET} = emisiile de dioxid de carbon generate de sectoarele care intră sub incidența prevederilor HG nr. 780/2006 privind stabilirea schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră³;

r_{PIB} = rata de creștere a produsului intern brut în perioada indicată;

r_{IC} = rata intensității carbonului în perioada indicată;

IC = intensitatea carbonului care se calculează ca raport între emisia totală de dioxid de carbon și 1000 euro PIB.

Art. 9. – (1) Din plafonul național, care reprezintă numărul total de certificate care urmează a se alocă pentru fiecare perioadă, se scade rezerva pentru instalațiile nou intrate în schemă, precum și numărul total de certificate care sunt utilizate pentru premierea acțiunilor timpurii.

(2) Plafonul rezultat ca urmare a celor prevăzute la alin. (1) reprezintă numărul total de certificate care se repartizează sectoarelor, respectiv instalațiilor care cad sub incidența HG nr. 780/2006 privind înființarea schemei de comercializare a certificatelor privind emisiile de gaze cu efect de seră.

Art. 10. – Alocarea se realizează în doi pași, după cum urmează:

a) se stabilește numărul total de certificate la nivel de sector, pe baza ponderii emisiilor pe care acestea la dețin în plafonul național;

b) se stabilește numărul de certificate alocate la nivel de instalație pe baza ponderii emisiilor instalației respective în totalul emisiilor sectorului căreia îi aparține.

² Pentru sectorul energetic se utilizează ultimul document de Politică Energetică ce urmează a se aproba, până la finalizarea și transmiterea Planului Național de Alocare către Comisia Europeană.

³ A fost ales anul 2003, ca an de referință, pentru că reprezintă anul cu cele mai mari emisii generate de sectoarele care intră sub incidența Hotărârii Guvernului nr. 780/2006 privind înființarea schemei de comercializare a certificatelor privind emisiile de gaze cu efect de seră

CAPITOLUL IV

Alocarea la nivel de activitate și la nivel de instalație

Art 11. – Sectoarele identificate pe baza ”proiecțiilor de sus în jos”, pentru care se realizează alocarea sunt:

- a) sectorul energetic;
- b) sectorul producție și prelucrare metale feroase;
- c) sectorul ciment;
- d) sectorul var;
- e) sectorul sticlă;
- f) sectorul ceramică;
- g) sectorul celuloză și hârtie.

Art. 12 – (1) Plafonul la nivel de sector se determină astfel:

a) pentru anul 2007, pe baza ponderilor deținute de fiecare sector în plafonul pentru anul 2007; ponderile sectoarelor se determină ca raport între total emisii ale fiecărui sector, determinate pe baza ”proiecțiilor de sus în jos” și total emisii ale sectoarelor care intră sub incidența HG nr. 780/2006 privind înființarea schemei de comercializare a certificatelor privind emisiile de gaze cu efect de seră;

b) pentru perioada 2008 – 2012, pe baza mediei ponderilor deținute de fiecare sector în plafonul pentru perioada 2008 – 2012; ponderile sectoarelor se determină ca raport între total emisii ale fiecărui sector, determinate pe baza ”proiecțiilor de sus în jos” și total emisii ale sectoarelor care intră sub incidența HG nr. 780/2006 privind înființarea schemei de comercializare a certificatelor privind emisiile de gaze cu efect de seră.

(2) Din plafonul pentru sectorul energetic determinat conform alin. (1) se scade bonusul pentru cogenerare.

(3) Din plafonul pentru sectorul energetic, determinat conform alin.(1), lit. b), se scade bonusul pentru cogenerare și rezerva pentru proiectele tip Implementare în comun care au efect indirect asupra emisiilor acestui sector.

(4) Proiectele tip Implementare în comun cu efect indirect sunt numai acele proiecte care determină scăderea emisiilor în sistemul energetic național.

Art. 13. – (1) Formulele de calcul pentru alocarea certificatelor sunt:

$$P.N. = A_T + R_{NI} + R_{AT}$$

$$A_T = \sum A_S$$

$$A_S = \sum (A_{inst.i} + A_{inst.j})$$

$$A_{inst.i} = p_{inst.i} \times A_S + B_{COG} + B_{AT}^* + (A_{JI})$$

$$p_{inst.i} = E_{inst.i} / E_S$$

$$E_{inst.i} = [\sum E_{max} (2 din 4)] / 2 * F_{cont}$$

$$E_S = \sum E_{inst.i}$$

$$A_{inst.i} = E_{smspr} * Q_p * 95\% \text{ unde:}$$

A_T = alocarea pe total sectoare sub ETS;

A_S = alocarea pentru sectorul (S), pe perioade (2007; 2008-2012)

$A_{inst.i}$ = alocarea pentru instalația (i) ;

$A_{inst.j}$ = alocarea pentru instalația (j) pentru care nu există date pentru perioada 2001 – 2004 (datele lipsesc pentru cel puțin doi ani) ;

$p_{inst.i}$ = procentul aferent emisiilor instalației (i) în cadrul sectorului, în perioada de referință;

$E_{inst.i}$ = emisia pentru instalația (i), în perioada de referință;

$\sum E_{max} (2 din 4)$ = suma emisiilor a doi ani cu emisii maxime în perioada de referință;

E_S = emisia totală pentru sectorul (S), în perioada de referință;

E_{smspr} = emisia specifică medie a sectorului în perioada de referință pe tipuri de combustibili și tipuri de tehnologii, după caz;

Q_p = producția prognozată a instalației respective;

F_{cont} = factorul de continuitate în perioada de referință, care se determină astfel:

a) dacă $Q_{REL} / Q_{prog} < 90\%$ atunci

$$F = 110\%$$

b) dacă $90\% < Q_{REL} / Q_{prog} < 105\%$

Q_{REL} = media producției în perioada de referință 2001 - 2004;

Q_{prog} = producția prognozată a instalației în anul 2007, respectiv perioada 2008 - 2012;

(2) Numărul total de certificate alocat fiecărei instalații ține seama de principiul conform căruia alocarea nu trebuie să depășească necesarul.

$$A_{inst} / E_{inst} \leq 1 \text{ unde:}$$

A_{inst} = alocarea instalației, calculată pentru fiecare an

E_{inst} = emisiile totale ale instalației calculate pentru fiecare an

Art. 14. – (1) Bonusul pentru cogenerare se acordă pentru toate instalațiile existente care produc combinat și simultan energie electrică și termică (cogenerare), dacă condițiile (a) și (b) sunt îndeplinite simultan:

a) Eficiența globală a instalației este de minim 65%.

Formula pentru calcularea acesteia este:

$$EF_{GLOB} = 100 \times (EE_{prod.COG} + ET_{COG.util}) / b_{COG} \text{ unde:}$$

EF_{GLOB} = eficiența producerii energiei electrice și termice în cogenerare (%).

$EE_{prod.COG}$ = energia electrică produsă în cogenerare în anul (i), exprimată în (MWh)

$ET_{util.COG}$ = energia termică utilă produsă în cogenerare, în anul (i) exprimată în (MWh)

b_{COG} = combustibilul consumat pentru producerea energiei electrice și termice în cogenerare, în anul (i) exprimată în (MWh)

i = unul din cei doi ani din perioada istorica selectati pentru determinarea emisiilor istorice relevante, in care EF_{GLOB} este cea mai mare.

b) Limita termică pentru calificarea energiei electrice eficiente în cogenerare, în baza Ordinului ANRE nr.33/2004 completat prin Ordinul ANRE nr.43/2005, este $\geq 0,2$. Limita termică se calculează astfel:

$$LT = Q_{COG.util} / (EE_{prod.COG} + ET_{util.COG})$$

(2) Bonusul pentru cogenerare este calculat în baza reducerii emisiilor de CO₂ datorate economiei de combustibil aferentă producerii combinate și simultane de energie electrică și termică comparativ cu producerea separată a acelorași cantități de energie, conform Anexei III la Directiva 2004/8/CE.

(3) Bonusul pentru cogenerare se calculează astfel:

$$B_{\text{COG.inst.i}} = (p \cdot RE_{\text{COG inst.i}} * 50\%) * A_{\text{COG}}$$
$$p \cdot RE_{\text{COG inst.i}} = RE_{\text{COG inst.i}} / RE_{\text{COGS}}$$

$$RE_{\text{COGinst.i}} = [(EE_{\text{COG}}/b_{\text{COG}}) / EF \cdot EE_{\text{SEP}} + (ET_{\text{util-COG}} / c_{\text{COG}}) / EF \cdot ET_{\text{SEP}} - 1] \times C_{\text{COG}} \times E \cdot S_{\text{sist.comp.}}$$
$$RE_{\text{COGS}} = \sum RE_{\text{COGinst.i}} \text{ unde:}$$

$B_{\text{COG.inst.i}}$ = bonusul pentru cogenerare pentru instalația (i);

$p \cdot RE_{\text{COG inst.i}}$ = procentul aferent reducerii de emisii ale instalației (i) în cadrul totalului de reducere de emisii ale instalațiilor care beneficiază de acest bonus, în perioada de referință;

A_{COG} = alocarea pentru bonusarea sistemelor de cogenerare care îndeplinesc criteriile impuse;

RE_{COG} = reducerea de emisii de CO2 datorită cogenerării în anul (t), exprimată în tCO2/an;

EE_{COG} = energia electrică produsă în cogenerare în anul (t), exprimată în TJ/an;

$ET_{\text{util-COG}}$ = energia termică utilă în cogenerare, în anul (t), exprimată în TJ/an;

c_{COG} = combustibilul consumat pentru producerea energiei electrice și termice în cogenerare din anul (t), exprimată în TJ/an;

C_{COG} = combustibilul consumat pentru producerea energiei electrice și termice în cogenerare, exprimat în TJ/an, reprezentat de media aritmetică a consumurilor de combustibil pentru cei doi ani din perioada de referință selectați pentru determinarea emisiilor istorice relevante;

t = anul selectat dintre cei doi ani cu emisii maxime din perioada de referință, în care eficiența globală este maximă;

$EF \cdot EE_{\text{SEP}}$ = eficiența medie a producerii separate a energiei electrice în centrale termoelectrice în România, cu o valoare de 31,85%⁴;

$EF \cdot ET_{\text{SEP}}$ = eficiența medie a producerii separate a energiei termice în centrale termice în România, cu o valoare de 90,34%⁵;

$E \cdot S_{\text{sist.comp.}}$ = emisia specifică pe unitatea de combustibil într-un sistem comparativ;

⁴ În baza datelor din anul 2004, raportate de Institutul National de Statistica la IEA-EUROSTAT-UNECE

⁵ Idem 3

ES = emisia specifică medie a centralelor din sistem cu funcționare pe gaze naturale, cu o valoare de 0,06 tCO₂/TJ⁶.

Art. 15. – (1) Bonusul pentru acțiuni timpurii se acordă pentru reducerile de emisii de CO₂ obținute prin proiecte care au fost implementate în perioada 1998-2002.

(2) Bonusul pentru acțiuni timpurii se calculează astfel:

$$B_{AT.inst.i} = p.RE_{AT.inst.i} * A_{AT}$$
$$p.RE_{AT.inst.i} = RE_{AT.inst.i} / RE_{AT.T}$$
$$RE_{AT.inst.i} = (E.S._{ip} - E.S._{dp}) * [\sum Q_{min(2 din 4)}] / 2$$

$$E.S._{ip} = (CM_{anual} * FE / Q_{rai})_{ip}$$

$$E.S._{dp} = (CM_{anual} * FE / Q_{rai})_{dp} \text{ unde:}$$

$B_{AT.inst.i}$ = bonus acțiuni timpurii pentru instalația (i);

$p.RE_{AT.inst.i}$ = procentul aferent reducerii emisiilor instalației (i) în cadrul totalului de reduceri de emisii ale instalațiilor care beneficiază de acțiuni timpurii;

A_{AT} = alocarea pentru bonusarea acțiunilor timpurii;

$RE_{AT.inst.i}$ = emisia relevantă (reducerea de emisii) pentru instalația (i)

$RE_{AT.T}$ = suma emisiilor relevante (reducerilor de emisii) ale instalațiilor care beneficiază de acțiuni timpurii;

$E.S._{ip}$ = emisia specifică a instalației înainte de implementarea proiectului, exprimată în tCO₂/unitate producție;

$E.S._{dp}$ = emisia specifică a instalației după implementarea proiectului, exprimat-ă în tCO₂/unitate producție instalație;

CM_{anual} = consumul anual de combustibil și/sau materii prime al instalației;

FE = factorul de emisie;

Q_{rai} = producția reprezentativă a activității instalației;

$Q_{min(2 din 4)}$ = suma producțiilor minime a 2 ani din perioada de referință.

Art. 16. – În cazul în care o instalație are dreptul la ambele bonusuri, atunci se acordă doar cel pentru cogenerare.

⁶ Idem 3

CAPITOLUL V

Reguli privind instalațiile nou intrate

Art. 17 – (1) Instalația nou intrată este acea instalație care a obținut autorizația privind emisiile de gaze cu efect de seră sau revizuirea acesteia ca urmare a unei schimbări privind natura, funcționarea sau extinderea instalației, ulterior notificării Planului național de alocare Comisiei Europene.

(2) Instalațiile care obțin autorizația privind emisiile de gaze cu efect de seră ulterior notificării Planului național de alocare Comisiei Europene sunt:

a) instalațiile puse în funcțiune ulterior notificării Planului național de alocare Comisiei Europene;

b) instalațiile neidentificate la data notificării Planului național de alocare Comisiei Europene.

(3) Revizuirea autorizației privind emisiile de gaze cu efect de seră este determinată de următoarele situații:

a) schimbarea operatorului;

b) schimbări privind natura instalației care conduc la altă activitate decât cea inițială pentru care s-a făcut alocarea;

c) schimbări privind funcționarea instalației, respectiv schimbări tehnologice care conduc la creșterea producției cu peste 20% față de anul precedent;

d) extinderea instalației;

e) creșteri privind emisiile totale de dioxid de carbon determinate de obligația respectării unor prevederi legislative, fără realizarea unei creșteri de producție.

Art. 18. – (1) Formula de calcul pentru alocarea certificatelor pentru instalațiile nou intrate:

$$A_{inst.ni} = E.S._{icmp} * Q_p * F \text{ unde:}$$

$A_{inst.ni}$ = alocarea aferentă instalației nou intrate

$E.S._{icmp}$ = emisia specifică calculată pe tipuri de combustibil a celei mai performante instalații din sector, identificată la momentul realizării

inventarului instalațiilor în baza emisiilor istorice din perioada 2001-2004.

Q_p = producția prognozată a instalației respective
reprezintă creșterea de producție față de anul anterior

F = factorul de credibilitate a datelor care se determină astfel:

a) Pentru instalațiile care folosesc sisteme de cogenerare

F = 100 %

b) Pentru alte tipuri de instalații

F = 95 %

(2) Pentru situațiile prevăzute la art. 17, alin. (3), lit. c) și lit. d) Q_p reprezintă creșterea de producție față de anul anterior.

(3) Pentru situațiile prevăzute la art. 17, alin. (3), lit. c) alocarea se determină pe baza creșterii de emisii aferentă respectării obligațiilor de ordin legislativ.

Art. 19. – (1) Rezerva pentru instalațiile nou intrate se gestionează la nivel național, fiind disponibilă la începutul fiecărei perioade, respectiv anul 2007 și anul 2008.

(2) Accesul instalațiilor nou intrate la rezerva definită la alin. (1) se realizează cu titlu gratuit.

(3) Certificatele din această rezervă se alocă după principiul "primul venit, primul servit".

(4) În cazul în care rezerva se epuizează, operatorii trebuie să cumpere de pe piață certificatele necesare funcționării instalației nou intrate.

Art. 20. – **În cazul în care în semestrul al doi lea al anului 2012 rămân nealocate certificate din rezerva pentru instalațiile nou intrate, acestea sunt valorificate prin licitație.**

CAPITOLUL VI

Reguli privind închiderea instalațiilor

Art. 21. – (1) O instalație este considerată închisă definitiv atunci când:

a) emisiile de dioxid de carbon sunt cu cel puțin 90% mai mici decât cele din anul de relevant, pentru o perioadă de minimum 1 an; și

b) instalația respectivă nu se mai deschide o dată ce închiderea a fost constatată și/sau demonstrată.

(2) În cazul închiderii definitive constatate și/sau demonstrate certificatele alocate instalației rămân valabile în totalitate pentru anul în care s-a produs închiderea definitivă.

(3) Pentru anii ulteriori închiderii definitive, certificatele alocate respectivei instalații se anulează și se transferă în rezerva pentru instalațiile nou intrate.

Art. 22. – (1) O instalație este considerată închisă temporar atunci când:

a) emisiile de dioxid de carbon sunt cu cel puțin 90% mai mici decât cele din anul relevant, pentru o perioadă de minimum 1 an; și

b) instalația respectivă se redeschide după ce închiderea a fost constatată și/sau demonstrată.

(2) În cazul închiderii temporare constatate și/sau demonstrate certificatele alocate instalației rămân valabile în totalitate pentru anul în care s-a produs închiderea temporară.

(3) Pentru perioada în care instalația este închisă temporar certificatele alocate respectivei instalații se anulează și se transferă în rezerva pentru instalațiile nou intrate.

(4) Pentru anii ulteriori redeschiderii instalației, certificatele alocate inițial respectivei instalații rămân valabile.

Art. 23. – (1) O instalație este considerată închisă parțial atunci când operatorul decide reducerea definitivă a capacității de utilizare cu cel puțin 30% față de capacitatea de utilizare din perioada de referință, iar emisiile instalației scad proporțional cu această modificare.

(2) Numărul certificatelor alocate instalației respective se reduce proporțional cu scăderea emisiilor, iar aceste certificate se transferă în rezerva pentru instalațiile nou intrate.

CAPITOLUL VII

Reguli privind transferul certificatelor

Art. 24. – (1) Se acceptă transferul certificatelor de la o instalație care se închide către o instalație nou intrată, numai în cazul în care instalațiile respective au același tip de producție/produs finit și își desfășoară activitatea în cadrul aceluiași sector.

(2) Transferul certificatelor se poate realiza între instalații care aparțin aceluiași operator sau între instalații care aparțin unor operatori diferiți, cu condiția ca între aceștia să existe un acord/contract încheiat în acest scop.

(3) Transferul se poate realiza astfel:

- a) de la o instalație care se închide la o instalație nou intrată;
- b) de la mai multe instalații care se închid la o singură instalație nou intrată;
- c) de la o instalație care se închide la mai multe instalații nou intrate.

(4) Instalațiile între care se realizează transferul pot funcționa în paralel pe o perioadă de cel mult 6 luni, interval în care trebuie să se realizeze și transferul de producție între instalațiile respective.

(5) Nu se acceptă transferul certificatelor de la o instalație aflată pe teritoriul României către o instalație aflată pe teritoriul altui Stat Membru.

Art. 25. – În cazul în care se realizează transferul certificatelor potrivit prevederilor art. 24, instalația nou intrată primește toate certificatele solicitate.

Art. 26. – În cazul în care capacitatea instalației nou intrate este mai mare decât cea a instalației care se închide, pentru diferența de producție se solicită certificate din rezerva pentru instalațiile nou intrate conform prevederilor art. 18.

Art. 27. – (1) În cazul în care capacitatea instalației nou intrate este mai mică decât cea a instalației care se închide, instalația nou intrată poate obține toate certificatele corespunzătoare producției sale.

(2) Disponibilul de certificate de la instalația care se închide se transferă în rezerva pentru instalațiile nou intrate.

CAPITOLUL VIII

Reguli privind proiectele de tip implementare în comun

Art. 28. – Operatorii pot să utilizeze unități de reducere a emisiilor (ERU) și reduceri de emisii certificate (CER) rezultate din activități de proiect prevăzute de art. 6 și art. 12 din Protocolului de la Kyoto, până la un procent de 10 % din numărul de certificate.